

Sygn. akt I ACz 612/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc
------------------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy
z powództwa **J. B.**

przeciwko (...) **S.A. w J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI GC 49/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć z a ż a l e n i e

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy w Rzeszowie postanowieniem wydanym w dniu 30 kwietnia 2013 r. odmówił zwolnienia pozwanego od kosztów sądowych (w tym opłaty od apelacji).

Sąd Okręgowy na podstawie dostarczonych dokumentów ustalił, że wnioskująca spółka posiada majątek o wartości przekraczającej 11 mln złotych należności krótkoterminowe o wartości 4 mln zł oraz środki pieniężne w kwocie 26 tys. złotych (stan na dzień 31 grudnia 2012 r.), ponadto pozwany osiąga przychód ze sprzedaży w kwocie ponad 19 mln zł rocznie lecz z uwagi na wysokie koszty ogólnego zarządu w wysokości niemal 1 mln zł odnotował zysk jedynie w kwocie 90 tys. zł. Sąd Okręgowy uznał, że same wysokie koszty prowadzenia działalności gospodarczej nie usprawiedliwiają przyjęcia istnienia przesłanki z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Ponadto Sąd Okręgowy wskazał, że wydatki związane z kosztami sądowymi również stanowią koszt prowadzonej działalności gospodarczej i łączą się z tą działalnością, poza tym pozwany nie wykazał przedłożonymi dokumentami okoliczności, że nie posiada na swoich rachunkach środków finansowych.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pozwany.

W zażaleniu swym zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenia art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez błędne przyjęcie przez sąd pierwszej instancji, iż pozwany posiada dostateczne środki na ponoszenie kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wskazał, że Sąd Okręgowy nie wziął pod uwagę specyfiki branży budowlanej, która co prawda generuje wysokie przychody te jednak związane są z wysokimi kosztami ich uzyskania. Ponadto wskazał, że jest związany

ściśle określonymi terminami płatności poszczególnych faktur i każda zwłoka może prowadzić nawet do ogłoszenia upadłości przez spółkę. Zarzucił również błędną interpretację dokumentów dołączonych do wniosku. W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie go od kosztów sądowych w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest w całości nieuzasadnione. Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej, jeżeli wykaze, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca warunku tego nie spełnił. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia Sądu Okręgowego, który wyraźnie wskazał, że pomimo twierdzeń wnioskodawcy nie zostało wykazane, jakoby nie posiadał on środków finansowych dostatecznych do uiszczenia wymaganej opłaty od apelacji. Co więcej sam wnioskodawca twierdzi, że posiada środki finansowe, choć musi je przeznaczać na inne cele. Na podstawie dostarczonych przez pozwanego zaświadczeń z banku nie wynika podawana okoliczność o braku środków finansowych. Nie świadczy o tym również wykazana w rachunku za 2011 r. strata.

Z treści art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wprost wynika, że ciężar wykazania nieposiadania środków dostatecznych do poniesienia kosztów sądowych spoczywa na wnioskującym o zwolnienie.

Do zastosowania normy art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie może skłaniać ani charakterystyka branży, w której działa osoba prawna, ani też obowiązek wywiązywania się ze zobowiązań związanych z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą.

W sprawie bezsporne jest, że pozwany posiada znaczne środki aktywa wykazane w rocznym bilansie, rachunku zysków i strat oraz sprawozdaniu o przychodach, kosztach i wyniku finansowych oraz o nakładach na środki trwałe. Kwestionowana jest jednak przez skarżącego interpretacja tego faktu. Skarżący wskazuje, że aktywa trwałe stanowiące własność spółki są zajęte, bądź trudno zbywalne, zaś zysk w wysokości 90 tys. zł nie może świadczyć o posiadaniu środków finansowych na pokrycie kosztów sądowych. W tym zakresie Sąd nie mógł jednak przyznać wnioskodawcy racji, gdyż, poza oświadczeniem nie wykazał tych okoliczności za pomocą dowodów.

Natomiast zaświadczenie banku (...) o okoliczności, że na rachunku spółki występują zajęcia egzekucyjne nie pozwala przesądzać, że pozwany nie posiada środków do uiszczenia wymaganej opłaty. Samo twierdzenie, iż spółka nie posiada bieżącej gotówki (k. 188) nie wynika z treści tego zaświadczenia.

Z powyższych względów na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.